

## Útinapló – 1. csoport

*Olteán Dominik, Szabadi Hanna, Tölcsér Anna, Méhes Anna, Venczel Panna, Katona Míra*

### **Első nap**

A korai indulás ellenére sem ijedt meg csapatunk, sőt, még lelkesebbé váltunk. Debrecenből Pest felé tartott első utunk, útközben Tóth Áron tanár úr megizzasztotta minket feladataival, de a felkészült csapatok sikeresen vették az akadályt. Az átszállás Pesten igen Kalandosra sikerült, de szerencsére minden zökkenőmentesen folytatódott. Innen Keszthely felé tartottunk, ahol már látszott a csapatokon a reggeli fáradtság. Keszthelytől már csak egy kevés volt Vonyarcvashegyig, ahol elfoglaltuk szállásainkat. A szállás átvétele után mindenki új lendületet kapott. A vacsorát Áron tanár úr és csapata készítette, emellett megkaptuk feladatainkat, átbeszéltük a napi programokat, felfedeztük a szállást és biliárdoztunk. Este túrára indult egy csapat meghódítani a Vas-hegyet. Ezután már csak testi és lelki megnyugvás volt hátra, hogy felkészüljünk a másnapi megmérettetésekre.

### **Második nap**

Megújult erővel belevágtunk az első napba. A reggelt elcsendesedéssel kezdtük Potos Áron vezetésével, majd egy laktató reggeli után elindultunk a túrára. Busszal eljutottunk Szigligetre, majd felsétáltunk a szigligeti várhoz. A várban csoportokba oszolva megcsináltuk a kiadott érdekes feladatokat, mint például a szélesség mérése. Ezek után elindultunk a Szentháromság kápolnába, hogy megtartsuk a déli csendességünket. A vártnál hamarabb megérkeztünk így nyugodtan meg tudtuk enni szendvicseinket. A kápolnába egy igazán mély, vezetett meditációs imának lehettünk részesei, amit Fehér Norbert tanár úr tartott. Utunk itt nem ért véget, elindultunk megmászni a Szent György-hegyet, ami párunkat nagyon lefárasztott, ezért hosszas kérés után tanáraink engedélyezték, hogy a gyenge láncszemek levágják a kitervelt utat. A többség viszont sikeresen megmászta, és majdnem mindenki épp állapotban tért vissza a szállásra (mert volt egy boka). A vacsora elkészülése kissé eltolódott, de cserébe annál ízletesebbre sikeredett. Az estét egy izgalmas fizikás áhítattal zártuk, amelyet Kabály Enikő tanárnő tartott.

### **Harmadik nap**

A reggelt Papp Linda áhítatával és a mi csoportunk által készített rántottával kezdtük. Miután mindenki befejezte a reggelit elindultunk a buszhoz, viszont a kiránduló diákok fele fért fel csak. Fehér Norbert tanár úr vitte a többieket utánuk. A csúszás miatt változtatni kellett a tervezett programon. A kötengert néztük meg, ott megpihentünk és újult erővel indultunk tovább. A túránk ezután szántóföldek mellett es erdőkben folytatódott. Egy pihenő közben egyik társunk felolvasott egy szövegrészletet. Ezután a süvítő széllel dacolva eljutottunk a buszmegállóba, ahonnan Tapolcára mentünk, ott átszálltunk és visszautaztunk a szállásunkra. Késő délután tanulással töltöttük az időt, este kikapcsolódásként biliárdoztunk. Később összegyűltünk, meséltünk egymásnak, késő estig beszélgettünk.

### **Negyedik nap**

Az utolsó nap reggelén a mögöttünk álló kirándulás szép, ám fárasztó eseményeire visszagondolva keltünk fel. A csapat egy elszánt része még hajnalban fel is sétált a közeli hegyekbe megcsodálni a balatoni napfelkelte szépségét. A reggeli bundáskenyeret Nagy Imre tanár úr csapata készítette az éhes diákoknak, amelyeket Hoffman Orsolya napkezdő áhítása után fogyasztottunk el. Nem sokkal később kezdetét vette a hétösszegző PPT-k bemutatása a csapatoktól, amelyekbe mindenki belefoglalta kedvenc élményeit. Ezt követte a gyors összepakolás és indulás a buszhoz. A 10:03-kor induló busz elvitt minket a vasútállomásra, ahonnan Budapest megállója felé vettük az irányt. Az oda érkezést követő metrózás után felültünk végre a közvetlenül Debrecenbe tartó járatra. Ez legnagyobb sajnálatunkra 35 perc késéssel várakoztatott meg minket, így a tervezett 16:55-ös érkezésünkből 17:47-es lett. Ekkorra már mindenki kellőképpen el volt fáradva, és másra sem vágyott, mint visszamenni az otthoni vagy kollégiumi szobájába lepihenni. Ennek ellenére a 8 órás visszaút miatt sem panaszkodtunk, hiszen olyan hetet tudhattunk magunk mögött, ami ezt kétség nélkül megérte, és amelyet bármikor újra szívesen átélnénk.